

پرونده ویژه درباره یک چالش اجتماعی-اقتصادی؛
مهربانی مردم و جولان متکدیان
ریشه تکدی در بستر اقتصادی جامعه
با ترفندهای گدایی آشنا شوید

تکدی گری در یزد چالش چندوجهی

PARGAR MAGAZINE

ISSN 26492383

July 2024 | vol.22

No.234 | 50000 Rials

برگزار | سال بیست و دوم | شماره ۲۳۴
مرداد ماه ۱۴۰۳ | قیمت ۵۰ هزار تومان

مجله پرگار از دهه هشتاد در حال فعالیت است و چندین بار انتشار آن متوقف و مجدد از سر گرفته شده است. تا قبل از سال ۱۳۹۲ خورشیدی و در زمان مدیریت پیشین پرگار، ۳۳ شماره نشریه منتشر شده بود.

بعد از تغییر مدیریت و انتشار فصل جدید پرگار در سال ۹۲ که بعد از چند سال تعطیلی صورت میپذیرفت، پرگار بر اساس یک شماره گذاری جدیدی از رقم یک شروع به کار کرد و تا امروز ۲۰۰ شماره منتشر کرده است. اما شماره پیاپی نشریه رقم ۲۳۳ بود.

به پیشنهاد دوستان اهل نظر از این شماره نشریه، صرفاً رقم شماره پیاپی یعنی شماره انتشار پرگار از زمان صدور مجوز استفاده خواهد شد.

بدین صورت به جای درج دو شماره در روی جلد نشریه با نام های شماره پیاپی و شماره جدید، صرفاً شماره پیاپی نشریه درج و بر این اساس نشریه حاضر، شماره ۲۳۴ پرگار خواهد بود.

امید است دوستان و همراهان که آرشیو پرگار را جمع آوری میکنند به این تغییر کوچک اما مهم، توجه وافر داشته باشند.

در این شماره می خوانید:

تکدی گری یک مسئله چند وجهی صفحه ۴

مهربانی مردم و جولان متکدیان صفحه ۶

ریشه تکدی در بستر اقتصادی جامعه صفحه ۱۰

باترندهای گدایی آشنا شوید صفحه ۱۳

ماهنامه پرگار

شماره شایا کتابخانه ملی:
ISSN 2383-2649

صاحب امتیاز:

نسرین زمان زاده

مدیر مسئول:

زهره شاه شوازی

قائم مقام مدیر مسئول:

مهدی زمان زاده

سر دبیر:

عاطفه ابراهیمی

دبیر تحریریه:

شادی شفیعی

مجری طرح:

هنر و تجربه ویرگول

صفحه آرایی:

آتلیه طراحی ویرگول

تماس:

یزد - خیابان فهادان، جنب هتل
کوروش، پلاک ۷۴

انتشار آگهی:

۰۹۱۹۴۹۶۳۷۳۴

از تمامی علاقه مندان برای همکاری در هفته نامه پرگار دعوت می شود. مطالب خود را به ایمیل نشریه ارسال کنند. پرگار نشریه مستقل و متعلق به بخش خصوصی می باشد.

نسخه اینترنتی

www.Pragarnews.ir

“

تکدی گری یک مسئله چند وجهی

مهدی زمان زاده

تکدی گری پدیده‌ای است که در همه جای دنیا وجود دارد، حتی در کشورهای توسعه یافته، اما در این میان عده‌ای واقعا به خاطر رفع نیازهایشان متکدی می‌شوند، مانند افرادی که در سنین بالا هستند، ولی آن طور که باید از حمایت اجتماعی و تامین اجتماعی مناسب برخوردار نبوده‌اند.

عده‌ای نیز وجود دارند که نیازمند واقعی نیستند و به شکل سازمان یافته به تکدیگری می‌پردازند. در بین این گروه‌ها، تکدیگری کودکان یکی از زشت‌ترین پدیده‌هاست، چراکه کودکان نقش قربانی را دارند و اعمال آنها از سوی افراد دیگری کارگردانی می‌شود؛ افرادی که برای حل معضل تکدیگری کودکان باید با آنها برخورد ویژه‌ای شود.

حل نشدن معضل تکدیگری کودکان، بیانگر این واقعیت تلخ است که ما برای رفع این مشکل تاکنون ریشه‌یابی عمیقی انجام نداده‌ایم و تنها به کارهای اجرایی پرداخته‌ایم؛ کارهایی که نتیجه‌بخش نبوده است.

برای حل و فصل این آسیب، ابتدا باید شرایطی را به وجود آورد تا در آن نیازمندان

واقعی که ممکن است در بین آنها افراد معلول و سالخورده نیز وجود داشته باشند، از حمایت‌های اجتماعی لازم برخوردار شوند.

برای مدیریت مساله تکدیگری کودکان نیاز به ریشه‌یابی عمیق‌تری وجود دارد، چراکه آنها در خانواده‌ای به دنیا آمده‌اند که خرده فرهنگ‌های خاص خود را دارند و از کودکان برای مقاصدی مانند تکدیگری سوءاستفاده می‌کنند.

برای برخورد با چنین سرپرستان بی‌صلاحیتی، مددکاران اجتماعی باید فعال‌تر از گذشته این مساله را واکاوی کنند و با شناسایی خانواده‌ها و سرپرستانی که صلاحیت لازم را ندارند، مانع برگشت کودکان به تکدیگری شوند. درواقع چنانچه به شکل ریشه‌ای و عمیق با معضل تکدیگری کودکان برخورد نشود، این مساله روزه‌روز گسترش پیدا می‌کند، چراکه متکدیان سازماندهی شده را می‌توان به لانه زنبورهای تشبیه کرد که خیلی زود تکثیر می‌شوند.

بنابراین برای کنترل این آسیب باید با مراکزی که به تکدیگری کودکان دامن می‌زنند مقابله کرد، زیرا هر خانواده نیازمندی تکدیگری نمی‌کند و در جامعه کنونی که اختلاف طبقات بالایی نیز دارد، آدم‌های فقیر زیادی نیز وجود دارند که برخلاف نیازمند بودنشان با کمترین‌ها می‌سازند.

افزون بر این، نباید فراموش کرد که مدیریت این معضل در گرو تصویب قوانین مناسب نیز هست، چراکه دستگاه‌های مسئول بدون قانون نمی‌توانند با ریشه‌های تکدیگری کودکان بدرستی برخورد کنند.

“

مهربانی مردم و جولان متکدیان

سمیه گلابگیریان

توسعه خدمات بهداشتی و درمانی از یک سو پای مهاجران و از سوی دیگر پای سوء استفاده کنندگان را به یزد باز کرده و حالا این شهر جهانی به جولانگاه متکدیان تبدیل شده است.

مهاجرت در کنار مزایایی که دارد هزاران آسیب به همراه خود به استان یزد آورده که یکی از آنها ایجاد مشاغل کاذب و غیرمتعارف از جمله تکدی‌گری است.

با ورود سیل بیماران غیربومی به استان یزد، مهاجرانی نیز از استان‌های همجوار برای تکدی‌گری به استان وارد شده‌اند که سیما و منظر شهر را نازیبا کرده، برای مردم ایجاد مزاحمت می‌کنند و خاطر دیگر مهاجران را نیز مکدر می‌کنند.

این افراد در قالب‌های مختلف گروهی و تکی با قرار گرفتن به ویژه در مسیرهای نزدیک به مراکز درمانی و دارویی، کلینیک‌ها و آزمایشگاه‌ها با برانگیختن حس انسان دوستی از مهربانی یزدی‌ها سوءاستفاده کرده و از این طریق کسب درآمد می‌کنند.

این مشکل طی سال‌های اخیر به حدی در شهر بروز جدی داشته که اکنون به عنوان یکی از مشکلات و معضلات اصلی شهر مطرح است و جلسات متعددی برای ساماندهی

این وضعیت برگزار شده اما هنوز آنچنان تأثیرگذار نبوده است.

برانگیختن حس ترحم در مردم

یکی از شهروندان یزدی با اشاره به اینکه مراکز درمانی یزد به حد کافی با حضور بیماران غیربومی شلوغ است، حضور متکدیان را با عناوین مختلف به ویژه برای جلب ترحم برای تأمین هزینه درمان در بین بیماران، بسیار ناراحت کننده توصیف کرد. زهرا میرزایی افزود: زمانی که در مرکز درمانی قرار گرفته و تحت تأثیر شرایط جسمی، بیشتر درگیر احساسات هستیم این افراد ورود کرده و از این احساس سوءاستفاده می کنند و با دعا برای سلامتی این تصور را ایجاد می کنند که اگر کمک نشود، بیماری درمان نمی شود از این رو اکثر مردم به آنها کمک می کنند. وی ادامه داد: به طور جدی می توان گفت که اگر متکدیان از مراکز درمانی و دارویی طرد شوند، بیش از ۹۰ درصد متکدیان شهر جمع آوری شده اند چرا که مرکز تجمع این افراد در این نقاط است.

بی توجهی به رفع معضل تکدی گری در یزد

یکی دیگر از شهروندان یزدی نیز با اشاره به پرسه زدن متکدیان در یزد به صورت گروهی در اطراف مراکز درمانی و پزشکی به ویژه مطب های خصوصی و آزمایشگاه ها و حتی بیمارستان ها و کلینیک های دولتی، ساماندهی این وضعیت را وظیفه مدیریت این مراکز عنوان کرد.

رضا میرسلیمی با بیان اینکه به راحتی می توان از حضور متکدیان جلوگیری کرد، گفت: به نظر می رسد که انگیزه و عزم جدی برای مدیریت این وضعیت وجود ندارد و مراکز درمانی مشکلی با این وضعیت ندارند در حالی که بیماران از این ناحیه در معرض فشار و آسیب قرار می گیرند.

این شهروند یزدی، شهرداری را نیز مسؤول جمع آوری این متکدیان دانست و تصریح کرد: شهرداری باید این افراد را از سطح شهر جمع کند چرا که حضور آنها روز به روز در حال افزایش است و مرد و زن و پیر و جوان و کودک را در بر می گیرد از این رو

نمی‌توان نیازمند واقعی را تشخیص داد.

وی تاکید کرد: حتی اگر نیازمند واقعی نیز بین این افراد باشد، باید تحت پوشش مراکز حمایتی قرار گیرد و کوچه و خیابان و مطب پزشک، داروخانه یا آزمایشگاه محل جمع آوری کمک نیست.

این شهروند با تاکید بر اینکه این اتفاق یک سوءاستفاده از انسانیت مردم یزد است، خواستار روشن کردن افکار عمومی برای عدم کمک مستقیم به این افراد و از سوی دیگر حمایت در قالب گروه‌ها و انجمن‌های مربوطه شد.

ضرورت ورود نهادهای نظارتی به رشد تکدی‌گری در یزد

رئیس کمیسیون خدمات و محیط زیست شهری شورای اسلامی شهر یزد در جلسه این کمیسیون گفت: ضرورت دارد ساماندهی تکدی‌گری در شهر جهانی یزد از طریق نهادهای مرتبط و نظارتی به طور جدی پیگیری شود چرا که این موضوع زیبنده شهر نیست.

فاطمه زارع بیان کرد: متکدیان علاوه بر اینکه خدمتی به جامعه ارائه نمی‌دهند و نقشی در تولید و رونق اقتصاد جامعه ایفا نمی‌کنند، موجب شیوع و گسترش فرهنگ مصرف‌گرایی و بروز ناهنجاری‌ها و آسیب‌های زنجیره‌ای در زمینه اجتماعی، فرهنگی، بهداشتی نیز می‌شوند.

وی با اشاره به برگزاری جلسات متعدد با نهادهای مربوطه برای رفع این موضوع این وضعیت را زیبنده شهر جهانی یزد ندانست و عنوان کرد: تکدی‌گری به عنوان یک آسیب اجتماعی است و فقر، بیکاری، عدم مهارت و آشنایی با یک حرفه خاص از دلایل عمده روی آوردن به این کار است و لازم است با آموزش شهروندی و ایجاد زمینه مناسب برای آموزش شهروندان، آنها را برای آموزش حرفه خاص سوق دهیم.

شهرداری به تنهایی قادر به جمع‌آوری و ساماندهی متکدیان نیست

زارع افزود: گرچه براساس بند پنج ماده ۵۵ قانون شهرداری‌ها، شهرداری باید ساماندهی متکدیان را در دستور کار قرار دهد و شهرداری از وجود این افراد در سطح شهر رضایت

ندارد اما شهرداری به تنهایی نمی‌تواند از این معضل جلوگیری کند و تمام نهادها برای رفع آن باید همکاری لازم را داشته باشند.

این عضو شورای شهر تاکید کرد: این مساله علاوه بر نارضایتی مردم، سبب افزایش ترافیک و نازیبایی چهره شهر شده است و باید برای آن چاره‌ای اندیشید.

تکدی گری در هیچ فرهنگی جایگاه ندارد و فرهنگ سختکوشی یزدی‌ها اصلاً پذیرای چنین شیوه‌ای برای گذران زندگی نیست و از این وضعیت ناراضی هستند و آن را در شأن شهری با پیشینه تلاش و همت و دارای ویژگی‌های منحصر به فرد تاریخی و گردشگری به عنوان تنها شهر تاریخی جهان نمی‌دانند.

با توجه به اینکه تکدی گری در یزد هر روز شکلی جدید به خود می‌گیرد، یک روز پرسه زدن در میان بیماران و محل تردد آنها در مراکز درمانی، روزی دیگر با فال فروشی در چهارراه‌ها، یک روز به کارگیری کودکان کار و روز دیگر گدایی از توریست‌های خارجی در بافت تاریخی، لازم است هرچه سریع‌تر نسبت به ساماندهی این مقوله اقدام شود تا یزد به روزگار یک دهه پیش خود در این زمینه بازگردد.

“

ریشه تکدی در بستر اقتصادی جامعه

روایتی از یک کتاب

کتاب «روسپیگری، کودکان خیابانی و تکدی» کتابی است که به بررسی جالبی درباره این مقولات در جامعه ایرانی پرداخته است.

با هم نگاهی داریم به دو مقاله «تاملی بر پدیده تکدی و ریشه های آن در ایران» نوشته «محمود حاجیان» و «مفهوم تکدی و اقدامات دولت و سازمان های غیردولتی در برخورد با آن» از «حسین کوچکیان فرد».

در نخستین مقاله «محمود حاجیان» متکدی را به کسی اطلاق می کند که نیازهای طبیعی خویش، یعنی غذا، پوشاک و احیاناً مسکن را با جلب ترحم دیگران و مطالبه مستقیم و همچنین راه های گوناگون طلب کند و درصدد تامین آن برمی آید.

حاجیان معتقد است که بین وضعیت معیشتی و رونق اقتصادی جامعه و تکدی ارتباط وجود دارد. به این معنی که هر قدر جامعه ای از رونق اقتصادی بیش تری برخوردار باشد و افراد بتوانند از مجاری قانونی و صحیح حداقل معیشت خود را به سادگی تامین کنند، معضل تکدی در آن جامعه کم تر است.

او در بیان علل اقتصادی به پایین بودن شدید سطح درآمد ملی در یک کشور، وقوع

قحطی و رکود شدید اقتصادی و افزایش میزان بیکاری، افزایش ناگهانی و شدید تورم، بدون آن که درآمدهای مردم جبران شود، نامناسب بودن الگوی توزیع درآمد و به وجود آمدن شکاف عمیق طبقاتی در جامعه و اتخاذ برخی از سیاست‌هایی که موجب متورم شدن یک بخش از اقتصاد و فرتوت و نحیف شدن بخش یا بخش‌های دیگر شود، نظیر اهتمام به بخش خدمات و صنعت به بهای به فراموشی سپردن بخش کشاورزی که به فقیر تر شدن شاغلان بخش کشاورزی می‌انجامد اشاره می‌کند. تنبلی و تن پروری، سست شدن پایه‌های ارزشی، عدم نگرش منفی به تکدی و باورهای غلط زمینه ساز تکدی هستند که در بخش علل فرهنگی تکدی نویسنده مقاله به آن‌ها پرداخته است.

عوامل اجتماعی تکدی هم از نگاه حاجیان، عدم تحقق عدالت اجتماعی، عدم تامین اجتماعی، بی‌عدالتی توزیعی، مهاجرت، ناتوانی جسمانی و معلولیت و عدم برخورد قهری و قاطع قضایی است.

بررسی اقدامات و فعالیت‌های دستگاه‌های دولتی قبل از پیروزی انقلاب اسلامی در مبارزه با تکدی بخش دیگری از مقاله را تشکیل داده است که دلایل ناکامی برخورد با این معضل عدم هماهنگی بین دستگاه‌ها و سازمان‌های اجرایی، فقدان اعتبارات لازم، متولیان متعدد برای امر ساماندهی، مشکل متکدیان اتباع بیگانه، پیچیدگی و گستردگی تکدی و فقدان تلقی واحد از تکدی و متکدیان و وجود اختلاف نظر میان دستگاه‌ها و سازمان‌های اجرایی ارزیابی شده‌اند.

پیشنهاد‌های نویسنده مقاله برای برخورد با این معضل عبارتند از برآورد آماری از وضعیت متکدیان، مطالعه جامع و فراگیر علمی و کاربردی در خصوص علل و عوامل تکدی، استفاده از توان علمی و اجرایی تشکل‌های غیردولتی در این زمینه، تعیین یک متولی واحد در این زمینه و ایجاد یک اردوگاه کاربردی متکدیان.

در مقاله بعدی این کتاب هم «حسین کوچکیان فرد» مبارزه با تکدی‌گری در ایران را در دهه‌های گذشته به صورت غیرریشه‌ای، مقطعی، کوتاه مدت، بدون برنامه و صرفاً دولتی و متکی به بودجه سالانه کشور دانسته و با اشاره به «طرح جمع‌آوری متکدیان و ولگردان» در بهار ۷۳ به نقش آموزش صحیح متولیان در برخورد با مساله تکدی در

خصوص نگهداری گدایان و بازسازی روانی آن‌ها تاکید می‌کند. کوچکیان فرد بر این باور است که نهادهای غیردولتی و انجمن‌های خیریه که به همت گروهی از اشخاص حقیقی یا حقوقی به صورت خودجوش و داوطلبانه تشکیل شده و در تمامی عرصه‌های زندگی اجتماعی حضور یافته‌اند و اهداف غیرانتفاعی و غیرتجاری را دنبال می‌کنند و به همین دلیل انگیزه‌های لازم را برای کار در حوزه وظایف از قبل تعریف شده خود دارا هستند و دارای تخصص هستند، می‌توانند بهترین گزینه برای تصدی امور مربوط به متکدیان و رفع پدیده تکدی‌گری در جامعه باشند. نویسنده مقاله می‌گوید که موضوع و زمینه کار این انجمن‌ها چنان متنوع و گسترده است که در صورت سپردن این امر به آن‌ها خواهند توانست هر کدام بخشی از نیازهای مربوط همچون شناسایی زمینه‌های پیدایش تکدی‌گری و سایر معضلات اجتماعی، نگهداری از گروه‌های آسیب‌دیده و متکدیان، آموزش و تامین کار و بازار فروش تولیدات آن‌ها را تامین کند.

از دیدگاه کوچکیان فرد این انجمن‌ها می‌توانند ورود سالم متکدیان را به جامعه عملی سازند و حتی با متشکل ساختن مساکین از طریق ایجاد انجمنی از متکدیان و مساکین که زندگی سالم را برگزیده‌اند قادر خواهند بود متکدیان را برای بازگشت به زندگی سالم ارشاد کنند.

انتشارات آگه «روسپیگری، کودکان خیابانی و تکدی» را در ۲۶۴ صفحه منتشر کرده است.

“

باترفندهای گدایی آشنا شوید

از شما می‌پرسد که نامزد داشته‌اید و آیا تاکنون شده که با وی قرار داشته و دیر به محل قرار برسید. جوابتان هر چه که باشد برای او تفاوتی نمی‌کند. او تنها از شما می‌خواهد که کمکی به او کرده تا سریع‌تر موتوری بگیرد و به نامزد خود برسد.

هنوز چند روزی از تمام شدن خدمت سربازی‌اش نگذشته بود که به همه دوستان و آشنایانش سپرده بود که برایش کاری پیدا کنند. هر روز صبح به دکه روزنامه‌فروشی محل می‌رفت تا شاید از بین آگهی‌های استخدام روزنامه همشهری، کاری پیدا کند. بعد از چند روز جست‌وجو در آگهی‌های روزنامه، کاری پیدا کرد که حقوق ثابت و پورسانت عالی داشت. قرار شد تا آخر هفته در دفتر شرکت حاضر شود. روز موعود رسید؛ دفتر حوالی سیدخندان بود.

دفتر شرکت، شیک و تمیز بود. افراد خوش‌پوشی در اتاق‌ها رفت‌وآمد می‌کردند. با پر کردن فرم وارد اتاقی شد که در حدود ۲۰ نفر در آن نشسته بودند. چند دقیقه‌ای از شروع جلسه آموزشی نگذشته بود که انگار حاضران جلسه را برق گرفت، جلسه، جلسه آموزش گدایی بود.

گداهای برای کسب درآمد بیشتر، روش‌های جدیدی به کار می‌گیرند و حتی برخی از آن‌ها که میادین و مراکز مهم شهری را پاتوق خود کرده‌اند، جای خود را به همکار دیگرشان اجاره می‌دهند. روش‌هایی که آن‌ها برای کسب درآمد بیشتر به کار می‌گیرند، در نوع خود جالب است و شهروندان در تشخیص اینکه آیا فرد در حال تکدی‌گری بوده یا واقعا نیازمند کمک است، دچار مشکل می‌شوند. روش‌هایی که اجرای برخی از آن‌ها نیاز به استعداد بازیگری دارد و می‌توان اعتراف کرد که گداهای پایتخت این روزها بازیگران قابل‌توجهی شده‌اند.

دست و پای آسیب‌دیده

یکی از روش‌های سنتی تکدی‌گری در شهر، گدایی افرادی است که به خاطر آسیب یا نقصی که در اعضای بدن خود دارند، حس ترحم شهروندان را تحریک و از این طریق جیب آن‌ها را خالی می‌کنند. از این رو برخی از متکدیان قبل از اینکه در سطح شهر حاضر شوند، گرمی می‌شوند و کمتر کسی می‌تواند تصور کند این فرد سالم و در حال در آوردن ادای معلول است. حتی برخی از آنها استاد دارند که به آن‌ها آموزش می‌دهد چگونه دست خود را بلرزانند یا مانند معلولان حرکتی راه بروند.

سند نیازمندی: نسخه پزشک!

محل کار دسته‌ای از گداهای حول و حوش بیمارستان‌ها و مراکز درمانی است. این دسته از گداهای که اکثرا شهرستانی و لهجه داشته و یا حداقل ادای آن‌ها را در می‌آورند، جلوی افراد را گرفته و با نشان دادن نسخه پزشک و کیسه دارو، تقاضای کمک کرده و بعضا ادعا می‌کنند فرزندشان به خاطر اینکه پول تسویه با بیمارستان را ندارند، همچنان در بیمارستان بستری است.

در راه‌ماندگان

در حال عبور از خیابان هستید که ناگهان فردی ساک یا چمدان به دست جلوی شما را می‌گیرد و با گفتن هزاران بد و بیراه به روزگار، داستان زندگی خود و مهاجرت به

تهران برای یافتن کار را به زبان می‌آورد و در آخر سر بر اهالی تهران منت گذاشته و می‌گوید قصد بازگشت به زادگاه خود را دارد. اما مشکل، نداشتن پول برای خریدن بلیت اتوبوس است. تقاضای کمکی می‌کند و از طرفی هم راضی نیست که شخصا به خود زحمت خرید بلیت بدهید، همین کمکی که به وی کنید، بس است! این نیازمندان به بلیت اتوبوس را می‌توانید مکرراً در یک جای ثابت ببینید.

تشنگی و گشنگی

این دسته از متکدیان نیز با بستن مسیر عبور افراد، به بهانه اینکه چندین روز آب و غذا نخورده و دچار ضعف شده‌اند، تقاضای کمک می‌کنند. گروهی از آن‌ها در کنار رستوان‌ها و ساندویچی‌ها پاتوق می‌کنند و چنان به غذا خوردن شما زل می‌زنند که لقمه از گلویتان پایین نمی‌رود. عده‌ای دیگر مکان خاصی برای خود انتخاب نکرده و در هر کجای شهر که شد جلوی عابران پیاده را می‌گیرند.

گدای خجالتی و نویسنده

عده‌ای از متکدیان نیز به خود زحمت اینکه با هر نفر چند دقیقه صحبت و از آن‌ها طلب کمک کنند را ندارند، گوشه پیاده‌رو نشسته و با قرار دادن کاغذی در جلوی خود، داستان زندگی خود را شرح داده‌اند که یا فرزند سرطانی دارند و یا ورشکسته شده و هزینه زندگی ندارند. جایی هم به آن‌ها کار نمی‌دهند و شرمنده زن و بچه خود هستند.

خانواده متشخص آقای گدا

در حال عبور از پیاده‌رو هستید که ایستادن خانواده‌ای متشخص در گوشه‌ای از خیابان توجه شما را به خود جلب می‌کند. در این زمان یکی از اعضای خانواده که عمدتاً دختر جوانی در حدود ۱۸ الی ۲۴ ساله است جلو آمده و با شما هم‌کلام شده و از شما می‌خواهد به آن‌ها در بازگشت به خانه کمک کنید. وقتی از آن‌ها می‌پرسید چه کمکی از دستتان برمی‌آید، سریع ساعت خود را باز کرده و می‌گوید در طول مسیر کیف آن‌ها

را زده و یا پول خود را گم کرده‌اند از این رو تنها شی قیمتی همراهشان، ساعتی مچی است که با خرید آن می‌توانید به بازگشتن آن‌ها به خانه کمک کنید.

کیفزی

جناب متکدی با حالتی پریشان و درمانده به سمت شما آمده و می‌خواهد شما را نیز در جریان حادثه هولناکی که دقیقی پیش برای وی رخ داده، باخبر کند. شروع به گفتن داستانی پلیسی می‌کند؛ او متوجه حضور دزدان شده، اما ناگهان در محاصره کیف‌قاپان افتاده و تمام اموالش را دزدیده‌اند. حتی اگر قصد کمک هم نداشته باشید ممکن است به خاطر داستان‌سرایی روان و حرفه‌ایش هم که شده تقاضای کمک او را برآورده کنید.

مشق نوشتن از روی کتاب وارونه!

یکی از بدترین و غیراخلاقی‌ترین روش‌های گدایی استفاده از کودکان خردسال است. در اکثر نقاط پرتردد شهر همواره در گوشه‌ای از خیابان، کودکانی هستند که دفتر مشق خود را جلو گذاشته و در حال نوشتن مشق هستند تا از این طریق حس ترحم عابران پیاده را به خود جلب و کمک جمع کنند. برای این کودکان تفاوتی نمی‌کند که زمان تعطیلات تابستان است یا دوران مدرسه در هر صورت لباس مدرسه بر تن دارند و مشق می‌نویسند. مهم نیست که کتابی که روبه‌روی خود گذاشته‌اند و از روی آن مشق می‌نویسند وارونه باشد، آن‌ها ملزم به نوشتن هستند.

گدای عاشق‌پیشه

هنگامی که در حال گذر از خیابان و به فکر مشغولی‌هایی ذهنی خود هستید، ناگهان ضربه‌ای به شما زده می‌شود که گویا از خواب پریده‌اید. فرد ضارب ابتدا سعی می‌کند خود را آشنای شما جلوه دهد و زمانی که در این امر ناکام می‌ماند از مسیر دیگری وارد می‌شود. او از شما می‌پرسد که آیا نامزد دارید و آیا تاکنون شده که با وی قرار داشته و دیر به محل قرار برسید. جوابتان هر چه که باشد برای او تفاوتی نمی‌کند. او تنها از شما می‌خواهد که کمکی به او کرده تا سریع موتوری بگیرد و به نامزد خود برسد! احتمالاً

استفاده از ترفندهای عشقی جدیدترین شیوه‌گذاری در شهری باشد که مردمش گویا به دست و پای قطع شده و نسخه‌های دارویی عادت کرده و واکنشی نشان نمی‌دهند.

دعوا با جاری فلان فلان شده

این مدل از گدایی مختص خانم‌هاست و بیشتر در مراکز خرید رخ می‌دهد. خانمی که معلوم نیست مخاطبش کیست نفرین و ناسزاهایی را بر زبان می‌آورد و در آخر سر که با شما مواجه می‌شود، می‌گوید به همراه جاری خود به خرید آمده و به دلیل اینکه خطر کمتری متوجه آن‌ها باشد پول را در کیف جاری گذاشته‌اند. در حین خرید سر کالایی با یکدیگر اختلاف نظر داشته و دعوا می‌کنند و حالا جاری «فلان فلان شده» بدون توجه به اینکه تمام پول‌ها پیش اوست، او را در بازار تنها گذاشته به طوری که حتی پول برای بازگشت به خانه ندارد! جیب شما هم گویا تنها راه حل فیصله دادن این دعوای خانوادگی است.

گداهای خارجی

این دسته از گداها بیشتر اتباع کشورهای همسایه مثل عراق، افغانستان، پاکستان، هند و حتی بنگلادش است. این افراد فارسی را دست و پا شکسته حرف زده و برای سفر زیارتی قم یا مشهد به تهران آمده‌اند، اما پول آنها برای ادامه مسیر تمام شده است.

زمانی که با آنها وارد گفت‌وگو می‌شوید و سوال‌هایی از آنها می‌پرسید رو به زبان انگلیسی می‌آورند و هر چه که در چنته دارند بر زبان می‌آورند. از آنجایی که ایرانیان نیز ملتی مهمان‌نواز هستند، آن‌ها را از کمک‌های انسان‌دوستانه خود که در اینجا رنگ و بوی بین‌المللی به خود می‌گیرد بی‌نصیب نمی‌گذارند.

طبق قانون مجازات اسلامی هر کس که تکدی را پیشه خود قرار داده باشد و از این راه امرار معاش کند به حبس از یک تا سه ماه محکوم خواهد شد و چنانچه با وجود توان مالی مرتکب این عمل شود، علاوه بر مجازات ذکر شده، کلیه اموالی را که از طریق تکدی و کلاشی به دست آورده، مصادره خواهد شد.

سایت خبری برای مردم استان یزد